

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

מאמרי השבוע
י"א - כ' תשרי
ה'תשפ"ו

תוכן עניינים

<u>4</u>	<u>גבורה מעודכנת, לא רפיסות ממותגת</u>	<u>1</u>
<u>6</u>	<u>דת הפרוגרס</u>	<u>א</u>
<u>10</u>	<u>כיצד ננצח את הזרוע הצבאית של התנועה הפרוגרסיבית בעולם?</u>	<u>1</u>
<u>13</u>	<u>מחשבות על העסקה</u>	<u>ה</u>
<u>16</u>	<u>המערכה על התודעה</u>	<u>א</u>

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

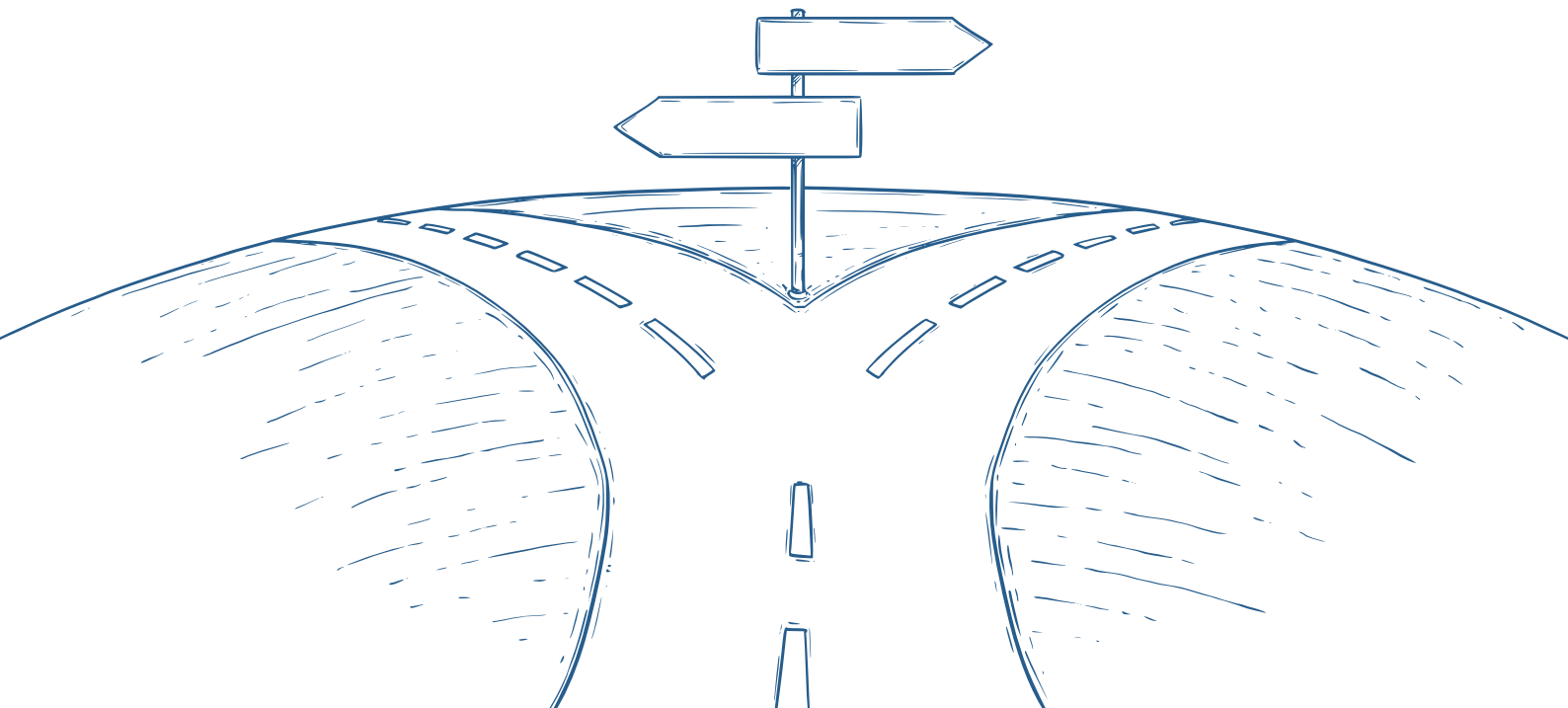
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם בזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראליים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: ooffice@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

גבורה מעודכנת, לא רפיסות ממותגת

אודי בן חמו

לאחר עשרת ימי תשובה ששיאם ביום הכיפורים, דרושה זהירות מיוחדת.

ב'הפוך על הפוך', דווקא על ידי הטיפול הרוחני האינטנסיבי שעברנו, אנו עלולים לאמץ גישה רוחנית פציפיסטית ומסוכנת.

כמו אדם שעבר טיפול בהקרנות מסוכנות ואמנם הבריא, אך גם נחלש מאוד.

כלומר: הצום, הפסיביות, ההקשבה לפנימיות, בקשת הסליחה והחיסוט בעומק הנפש עלולים לגרום לאדם להפנים שכעת הגיע הזמן להמשיך את הקו הזה ולהשתיק כל ויכוח המייצר חיכוך חברתי לכאורה.

לכאורה זה מה שרוצה מאיתנו ריבונו של עולם: סלחו זה לזה - והכל יבוא על מקומו בשלום.

אולם הדבר נכון רק כאשר ישנה סימטריה והסכמה חברתית רחבה על כך, ולאחר מילוי שלושת תנאי התשובה מצד מבקש הסליחה: וידוי, חרטה, קבלה לעתיד.

שאם לא כך, ינוצל הדבר לסחיטה רגשית צינית ומסוכנת.

ולא רק שהחברה לא תתקדם כך, היא אף תיסוג לאחור חלילה, כשיושתקו הביקורת והבירור הנוקב.

אדם החושב שביקורת נכונה ונדרשת היא ירידה מהגובה שזכינו להיות בו ביום הכיפורים, טועה ומטעה.

המציאות, הפרטית והכללית, צריכה להתקן על ידי איזון נכון ובריא. דומה הדבר לאדם המעוניין לרהט את ביתו לפני שסתם את פתחי הביוב, טיפל בדליפות ותיקן את הנזילות.

ישנן דוגמאות רבות של מחוללי כאוס, שאותם יש לבודד ולהוקיע. **התעלמות מהם לא תביא אהבה, אחווה, שלום ורעות - היא תוסיף שמן למדורה.**

כך למשל, נבחרו ציבור הנמצאים תחת מתקפות אלימות ואיומים עליהם ועל בני משפחותיהם ואינם מקבלים סיוע ותמיכה פשוט יפסיקו לשרת את הציבור (עזיבת השר דרמר, לדוגמה).

דווקא בעת הזו דרושים אנשים טובים, אמיצים ומלאי גבורה שיעמדו חזיתית מול מחוללי האנרכיה, ללא משוא פנים.

כעת, שימו לב למודעה המצורפת.

לא צריך יותר מכמה שניות כדי לחוש את הציניות והשימוש הנואל בנושא כה רגיש כמו החטופים לצורך קידום כאוס, אנרכיה ואנטי ממלכתיות.

ישנן דוגמאות רבות של מחוללי כאוס, שאותם יש לבודד ולהוקיע. התעלמות מהם לא תביא אהבה, אחווה, שלום ורעות - היא תוסיף שמן למדורה

כבר שנתיים

הצילון

את החטופים. את החיילים. את ישראל

רק העם יחזיר את כולם

מטה המשפחות להחזרת החטופים והנעדרים

04.10 | מוצ"ש
20:00 | כינר החטופים, ת"א
21:00 | כינר פריז, ירושלים

המשפט "רק העם יחזיר את כולם" משדר חוסר אמון במוסדות המדינה – רק כשהמשלה ימנית כמובן – כאילו העם (באמצעות לחץ, הפגנות או חתרנות) צריך להחליף את ההנהגה והצבא

ונפרט:

א. האשמת המדינה והנהגתה

המודעה מייצרת מסר סמוי, שלפיו הממשלה וצה"ל אינם עושים די או כשלו במילוי תפקידם, ולכן נדרש ש"רק העם" ייקח את המושכות. ואף יותר מזה, מה הכוונה במילים "הצילו את החיילים"? וכי הממשלה חטפה את החיילים המסכנים? ואם תאמרו: "לא, רק תצילו אותם מלהיהרג במלחמה" - שוב מאשימים את הממשלה במלחמה מיותרת ולא הכרחית. זוהי הצגה מסולפת, אכזרית וצינית של המציאות, התוקעת טריז בין הציבור להנהגה שלו בעת מלחמה.

ב. ערעור הסמכות והלגיטימציה של מוסדות המדינה

המשפט "רק העם יחזיר את כולם" משדר חוסר אמון במוסדות המדינה - רק כשהמשלה ימנית כמובן - כאילו העם (באמצעות לחץ, הפגנות או חתרנות) צריך להחליף את ההנהגה והצבא.

ג. סחטנות רגשית והצגת ישראל כמנותקת מוסרית

הקריאה "הצילו את ישראל" מצוירת את ישראל כאחראית למצב. לא החמאס, לא האויב, אלא ממשלת ישראל עצמה. זהו מסר המערער את הסולידריות הלאומית בזמן לחימה.

ד. יצירת דיכוטומיה מסוכנת

בכך שנטען שרק העם "יחזיר את כולם", נטען בעצם כי מי שאינו חלק מהמחאה הוא שותף לאובדן, או אף אויב מוסרי. זהו מנגנון של הפחדה ופלגנות - לא של אחדות.

אל תשתקו!

דת הפרוגרס

איתי אסמן

א. מה זה הפרוגרס שכולם מדברים עליו?

בשנים האחרונות חדר אל חיינו המונח: 'פרוגרס'. משמעויות העומק של המושג הזה מתארות מציאות של טשטוש זהויות: זהות מגדרית, לאומית ודתית. מאמר זה יעסוק בתופעות הנגזרות מהפרוגרס.

פירושה המילולי של המילה 'פרוגרס' הוא קידמה; אך מה שאנשים מסוימים רואים כקדמה ונאורות, הוא למעשה טרלול ושיגעון. אנשים החיים בתודעה פרוגרסיבית רואים בכל מערכת חברתית אנושית וזהויות המובחנות בטבע תוצאה של דיכוי.

ב. האם יש הבדל בין גבר לאשה?

הפרוגרסיביים רואים בהבדלים הפיזיים והמנטליים בין נשים לגברים "בעיית אי שוויון מגדרי", שנוצרה בגלל "הבניה מגדרית וחברתית" שבה גברים היו אחראים על ניהול החברה. לפי תיאוריה זו, על מנת לדכא את הנשים הם נתנו להן לשחק בבובות ברבי, ואילו לגברים נתנו לשחק בחיילים. כך, לשיטתם, נשים 'הוסללו חברתית' לגדל ילדים ולא ללכת למיונים בסיירת מטכ"ל: הכל נבע ממזימה גברית מרושעת אותה הם מכנים "הפטריארכיה", שמטרתה לאפשר לגברים לשמר את כוחם. כשכך מציגים את העולם הגברי, קל מאוד להגיע למצב של שנאה והסתה כלפי חמישים אחוזים מהמין האנושי. בפועל, על מנת להציל את הנשים מאותה השתלטות גברית עוינת (לשיטתם), השמאל הפרוגרסיבי מקדם תפיסה אלימה ואגרסיבית.

כך הפך הפמיניזם מתנועה בעד שוויון זכויות לנשים, לתנועה נגד גברים. המבט הפמיניסטי הרדיקלי עסוק באובססיביות במאבק בין מעמד הנשים המדוכאות למעמד הגברים המדכאים. זו הסיבה בגינה מבקשות הפמיניסטיות לשלב טנקיסטיות מתמרנות בחיל שריון, זו הסיבה לניסויים בהכנסת נשים לשירות קרבי או לפניות לבג"ץ בדרישה לאפשר הכנסת לוחמות לסיירת מטכ"ל: כדי להוכיח שאין הבדלים בין גברים לנשים.

כאשר הן נשאלות מדוע יש צורך להנמיך את קיר הטיפוס בבוחן מסלול או לפגוע ברף הלחימה, הם יטענו שלכתחילה לא היה צריך להציב קיר גבוה, או שאין צורך ברף לחימה כזה.

הפרוגרס עוסק בתיקון המראה, קרי המציאות, ומעצב אותה לתפיסתו. מבחינתם, כל ההבדל בין גברים לנשים הוא פוגעני והטשטוש אינו הבעיה, הוא הפתרון.

"דוסים יקרים, אתם מבולבלים לגמרי. תתאפסו על עצמכם! מפקד בכיר ששירת 33 שנות שירות מפוארות בצה"ל נדרש להוכיח נאמנות וממלכתיו ת?? תגידו, השתגעתם?!"

”
על מנת שילד יגדל
בצורה בריאה הוא
זקוק למילים 'אמא'
ו'אבא'. הוא זקוק
לתודעה הזו, גם
במרחב הפרטי וגם
במרחב הציבורי

אנשים שעדיין לא איבדו את שפיותם, רואים בהבדלים בין גברים לנשים השלמה ודרך הטבע. השוני וההבדלים מייצרים תכונות מיוחדות הקיימות אצל המין הגברי והמין הנשי. כאשר כל אחד ידאג לפיתוח המובחנות המיוחדת שלו, ההשלמה תהיה מלאה ומפוארת יותר. כך גם תתקיים משיכה מינית בריאה במסגרת הנכונה בדיוק כמו שיש זרם חשמלי הנוצר מחיבור בין מינוס לפלוס.

במציאות כזאת תתקיים חלוקת תפקידים טבעית מתוך אמון ואהבה, ולא מתוך דיכוי וכפייה כפי שנהוג במסורת התרבותית.

ג. מה הבעיה עם המשפחה?

במציאות המטורללת בה אנו חיים היום, כל אחד יכול להגדיר את "זהותו המגדרית" איך שהוא רוצה. ממילא, **מוסד המשפחה המקובל מדורי דורות הוא לדעתם מגביל ומדכא.** לצורך התחשבות באותם 'מדוכאים', צריך לשנות את מוסד המשפחה. המילים 'אבא' ו'אמא' בטפסים של מד"א הן מדכאות, כי יש אנשים שיש להם שני אבות (או יותר נכון אמא בתאילנד ששכרו את רחמה), או שתי אימהות (יותר נכון אבא שלא רוצים שידעו שתרם זרע), וכדי להגן על הרגשות של אותם מדוכאים יש למחוק את המילים 'אבא' ו'אמא' ולהחליף אותן ב'הורה 1' ו'הורה 2'.

לכאורה מדובר במעשה חסד שעל היהדות לקדם, מעשה הדואג שלא יהיו כאלה שיחוו פגיעה. מדוע להתנגד לזה?

תשובה: משום **שעל מנת שילד יגדל בצורה בריאה הוא זקוק למילים 'אמא' ו'אבא'. הוא זקוק לתודעה הזו, גם במרחב הפרטי וגם במרחב הציבורי.** זה כמו שילד אחד יהיה רגיש לויטמין שחשוב מאוד לגוף, ויחליטו שבגללו כל הילדים בגן לא יקבלו את אותו ויטמין. **בשם הרגישות לפרט, כל המרחב הציבורי של כלל החברה נפגע.**

נדייק, ההבדל בין הימין לשמאל בדאגה לרווחת המיעוט הוא בדרכי ההתמודדות. הימין אינו אכזרי ואינו מרושע. גם הימין מודה בקיומם של יוצאי הדופן ורוצה לסייע להם. השמאל הפרוגרסיבי פשוט משתמש ביוצאי הדופן כדי לבטל את ההגדרות וההבדלים, מתוך תפיסה שהם פוגעניים ומוטב היה אילו היינו נפטרים מהם.

ד. למי קראת פשיסט?

התודעה הפרוגרסיבית רואה בחלוקת העולם לעמים ומדינות דבר פוגעני. כמה טוב היה אם לא היו גבולות, אלא כפר גלובלי בו כולם חיים בשלום. לתפיסת הפרוגרסיביים, החלוקה למדינות גורמת למלחמות, ואילו הטשטוש הלאומי הוא זה שיביא את השלום. הם רואים באנשים פטריוטים, שאוהבים את מדינתם, פרימיטיביים במקרה הטוב, ופשיסטים אלימים במקרה הרע.

לדעתם, אם כולם יחיו בתפיסה הנאורה והמתקדמת שלהם - העולם יהיה טוב יותר. הימין לעומת זאת מוצא ברגשות הפטריוטיות מקור הזדהות ואושר, ואף מוכנות למסור את נפשו למען המדינה והכלל.

גם לו אכפת מהעולם, אבל הוא מבין שיש הדרגה חיונית בחיים. קודם אדם דואג למשפחתו, אח"כ לקהילתו ולמדינתו, ורק אחר כך לאנושות כולה ואפילו לבעלי החיים והצמחים.

הפרוגרסיבי רואה במובחנות הזו תפיסה פוגענית, וחותר לטשטוש בין הלאומים, ואף בין האנושות לבעלי החיים.

ה. הדת היא אופיום להמונים, או אושר?

דת הפרוגרס הזו רואה בדתות שמאמינות באלוקים דבר רע ומגביל. הפרוגרסיביים טוענים שדתות הומצאו כדי לשלוט באנשים, ואילו הם הפצים לשחרר את האדם מכל הדברים שכובלים אותו. לדעתם צריך לתת דרור ליצרים ולא להגביל אותם, כי הגבלה היא מעשה פוגעני.

קארל מרקס קרא לדת "אופיום להמונים", וטען שהדתות מרדימות את האנשים, מונעות מלטפל בעוולות ובעוני, או שינויים חברתיים.

זוהי תפיסה נפסדת כמובן: מישהו מכיר דת הדואגת לעני, ליתום, לגר ולאמנה יותר מהיהדות? דווקא הגישה הקומוניסטית של מרקס הביאה לעוני גדול מאוד, ולדיכוי של עשרות מיליונים ששילמו בחייהם.

האדם המאמין באלוקים רואה במוסר האלוקי הדרכה המאזנת את האדם, המשפחה והעם. הוא רואה בכיבוש היצרים גבורה המאפשרת לאדם שליטה על עצמו, ואילו באדם שנותן דרור ליצרים - עבד, המשועבד לתאוות ולדחפים נחותים.

הקמפיין נגד ההדתה הוא מסווה לפורקן יצרים ומאבק בזהות היהודית.

”
גם הימין
מודה
בקיומם של
יוצאי
הדופן
ורוצה
לסייע להם.
השמאל
הפרוגרסיב
י פשוט
משתמש
ביוצאי
הדופן כדי
לבטל את
ההגדרות
וההבדלים,
מתוך
תפיסה
שהם
פוגעניים
ומוטב היה
אילו היינו
נפטרים
מהם

ו. קידמה או פרימיטיביות?

הפרוגרסיבי הוא לא נאור ומתקדם, הוא פרימיטיבי ומתנשא. הוא מנסה בצורות מתוחכמות ובאלימות לכפות את תפיסת עולמו המטשטשת על בני האדם, על המדינות ועל הדתות. הוא בטוח שהאמת נמצאת רק אצלו ורק הוא יביא את השלום לעולם על ידי הניסויים החברתיים שלו, גם כאשר הם נכשלים פעם אחר פעם ומביאים לעוני ודיכוי. "לא נורא", הוא אומר, "צריך לטשטש יותר, לא ביצענו את הניסוי עד הסוף". צריך להקריב קורבנות לאל הטשטוש והפרוגרס - "קורבנות השלום" קראו לזה פעם.

"לא תודה", נאמר לאותם הפרוגרסיביים הנאורים בעיני עצמם - "יש לנו אלוקים, אלוקי ישראל, יש לנו מסורת, יש לנו משפחה מסורתית, יש לנו מדינת ישראל ויש לנו את תורת ישראל. זו תפארתנו וגאווותנו, שם נמצא אושרנו האמיתי". ועולם שלם צמא לבשורה הזו.

”
הניסויים
החברתיים
שלם
גם כאשר
הם
נכשלים
פעם אחר
פעם
ומביאים
לעוני
ודיכוי

כיצד ננצח את הזרוע הצבאית של התנועה הפרוגרסיבית בעולם?

עזרא הימן

א. שני כללי הפעלה של 'הצדק הפרוגרסיבי'

'הצדק הפרוגרסיבי' מחק לחלוטין את מושגי הטוב והרע היסודיים ביותר של בני האדם והחליף אותם בשני כללי הפעלה: **הכלל הראשון הוא שימוש ב'תודעת קורבן' כדי להצדיק ואף לתדלק רוע.** ככל שתצטייר כקורבן גדול יותר של סיטואציה, כך יגדל ה'אשראי המוסרי' שלך להיות אלים. הקורבן יהיה צודק תמיד, וכל מעשיו יוכשרו. הכלל הזה חשוב מאוד, אך לא מספק. יש כלל שני, חשוב עוד יותר: שימוש חכם ב'אשראי המוסרי' של 'הקורבנות' **כדי להצדיק חתירה להשמדת ישראל** ומה שהיא מייצגת בעולם.

ב. האסטרטגיה הפרוגרסיבית-פלסטינית

שני הכללים האלה מתכנסים ליצירת אסטרטגיה: **ככל שהאויב של ישראל יהיה מדוכא ומוכה יותר, כך תגדל הלגיטימציה המערבית לשלילת קיומנו.** ככל שהוא יוכל להציג תדמית של קורבן הנמצא במצוקה גדולה יותר, כך הוא יוכל לגייס תמיכה מוסרית בין-לאומית להשמדת ישראל.

זו האסטרטגיה הפלסטינית על רגל אחת. **הפלסטינים משמשים בפועל כזרוע הצבאית של התנועה הפרוגרסיבית המערבית.** כדי להצדיק תנועה להשמדת ישראל בזמנים אלה, חברה זו צריכה לקבל על עצמה להיות הקורבן האולטימטיבי, להיות בתחתית סולם הדיכוי. **כדי שהאסלאם, הנחות מבחינה צבאית ואסטרטגית, יקבל תמיכה מערבית להשמדת ישראל, הוא זקוק לחברה שתשתמש כקורבן מוחלט.** זו תוכל ליצור גב מערבי לשלילת קיומה של ישראל.

אגב, חמאס הוא רק אחד ה'מותגים' של התנועה הזו. כל מיזם מבית יוצר פלסטיני משמש - בהגדרה - קורבן מדוכא, כדי לתדלק את המשך החתירה להשמדת ישראל.

ג. אסטרטגיה צבאית פרוגרסיבית

לכן המאבק נגד הפלסטינאים קשה הרבה יותר מאשר נגד חיזבאללה ואיראן. הם מיטיבים יותר מכולם ליצור חזית שכל-כולה קורבנות ומדוכאות, המשמשת חרב השמדה למדינת ישראל.

הרעיון הזה הוא הבסיס לכל הפעולות של חמאס. מכוח הרעיון הזה הם בנו מנהרות תקיפה מתחת לשכונות המגורים. הם בנו את המוצבים הקדמיים בתוך כיתות הלימוד, בתי החולים וחדרי השינה של הילדים.

שני הכללים האלה מתכנסים ליצירת אסטרטגיה: ככל שהאויב של ישראל יהיה מדוכא ומוכה יותר, כך תגדל הלגיטימציה המערבית לשלילת קיומנו

”
**התודעה הפרוגרסיבית
עצמה היא כלי שרת כדי
לבנות מנגנון שנאה
עולמי לישראל. לא
מעניינים אותם
הקורבנות כמו שמעניין
אותם להשתמש במנגנון
הזה כדי לשלול את
קיומה של ישראל.**

ככל שהמערך הצבאי שלהם מתפרק, ואיתו שכונות מגורים שלמות, רף הקורבנות שלהם גדל. ככל שהוא גדל, הם מקבלים גב גדול יותר במערב להתעצם שוב כדי לתקוף את ישראל.

השבי בידי 'צדק פרוגרסיבי' מייצר מנגנון שבו ככל שעזה מובסת, כך היא מתעצמת. ככל שהיא מובסת, כך היא רותמת אליה יותר את העולם - חלק מתוך עבודות תודעתית לצדק הפרוגרסיבי, וחלק מתוך כוונה תחילה להשתמש בעזתים כדי למנוע את תקומתה של ישראל.

התודעה הפרוגרסיבית עצמה היא כלי שרת כדי לבנות מנגנון שנאה עולמי לישראל בעידן שבו ישראל היא מעצמה ריבונית. לא מעניינים אותם הקורבנות כמו שמעניין אותם להשתמש במנגנון הזה כדי לשלול את קיומה של ישראל.

ד. מצוקת החטופים בשירות העזתים

בחשיבה הפרוגרסיבית, מדינת ישראל והשבויים שלה **אינם נמצאים באותו צד.** מדינת ישראל היא המדכאת. החטופים הם המדוכאים. **בתפיסתה, המצוקה הנוראה של החטופים נמצאת באותו צד של מצוקת העזתים, ולא בצד של ישראל.** לכן, גורמי שמאל, בעולם וגם בארץ, **כורכים את מצוקת החטופים יחד עם מצוקת העזתים!** מבחינתם המאבק למען החטופים ולמען העזתים הוא בדיוק אותו מאבק, של שתי קבוצות של מדוכאים. והמדכא הוא ישראל. צה"ל. ממשלת ישראל. ראש הממשלה. כל אחד לפי דרגתו.

לכן, מצוקת החטופים לא רק שאינה מזיזה את העולם הפרוגרסיבי מתמיכה בעזה ואף בחמאס, אלא מחזקת אותה. תפיסת העולם הזו, שדבקה גם בגרעין הקשה של השמאל הפרוגרסיבי כאן בארץ, מדרדרת אותו אל פסיכוזה מרושעת הנאחזת במאבקי המדוכאים כדלק המוסרי שלה.

ה. מנצחים עם תודעה

את התפיסה הפרוגרסיבית המתדלקת את המנוע העזתי לא מנצחים רק עם גייסות, אלא בעיקר עם תודעה. את המסכה הליצנית הזו צריך לחשוף בכל הזדמנות כפי שהיא - שפל מוסרי רצחני עטוף במתק שפתיים. צריך להילחם על המעגלים החברתיים בארץ ובעולם שנשבו בידי התפיסה הזו ולהצילם מאותו גרעין קשה של שונאי ישראל ואדם המשתמשים במתק שפתיים כדי לגייס קואליציה רחבה נגד ישראל. את הגורמים בארץ הבוחרים בזדון להצטרף למוסר הפרוגרסיבי הזה, מתוך שנאה עצמית, צריך להפוך לאנשים מצורעים המורחקים ממחנה ישראל. הם הפכו את עצמם לסנגורים של חמאס ועזה.

הצדק הפרוגרסיבי הוא יצר מוות, היודע היטב להתעטף במחלצות של דאגה לחלשים. **מעולם לא הייתה תנועה מרושעת כל כך העטופה במעטפת מתחסדת כל כך.** הבחירה בחיים מתחילה מחשיפתה כפי מה שהיא. כשזה יקרה, הניצחון הצבאי על האויב החלש ביותר אך קטלני ביותר יהיה קל ומהיר.

כשננתק בעולם את הקשר המרושע בין צדק לקורבנות, קשר הנותן בכל פעם חמצן מחודש לזרוע הצבאית של הפרוגרס, נפתור גם את הבעיה הפלסטינית, ונביא שלום במזרח התיכון.

מועדים לשמחה.

”
**כשננתק
בעולם את
הקשר
המרושע בין
צדק
לקורבנות,
נפתור גם
את הבעיה
הפלסטינית,
ונביא שלום
במזרח
התיכון**

מחשבות על העסקה

המלחמה שאנו נמצאים בעיצומה הינה אירוע בסדר גודל היסטורי, וכוללת הרבה מאוד מרכיבים ומשתנים. חלקם הגדול לא ידוע לנו כלל.

דווקא בשל כך, יהיה זה שטחי ויומרני מאוד לקבוע נחרצות מהן המסקנות ביחס לעסקה הזו.

דומה הדבר להסקת מסקנות לגבי חינוכו של אדם כשהוא בן שלוש. ובכל זאת, לפניכם מספר כיווני מחשבה העשויים אולי לסייע, בצניעות המתבקשת, לנתח את המציאות.

א. המציאות שלפנינו אינה שחור או לבן.

החיים עצמם אינם מתנהלים במעבדה ויש בהם הרבה שטח אפור. והמציאות מורכבת יותר לניתוח, מכדי לקבוע אם זהו ניצחון מוחלט, או כישלון מוחלט חלילה.

לצד הישגים נרחבים, בלתי נתפסים ממש, ישנן גם סכנות לא פשוטות. צריך פשוט לנסות ולראות את התמונה השלמה בעיניים פקוחות לרווחה, ולנסות להתגבר על הטיות המסמאות את המבט, שיש לכל אחד מאיתנו. טיפ: נסו לאמץ פרשנים שאינם מחזיקים בעדשה אחת דרכה הם בוחנים את המציאות.

ב. חשיבה תהליכית

המציאות ההיסטורית מתקדמת בהדרגה. עקב בצד אגודל. גם כאשר יש בתוכה נסיגות קטנות או גדולות. **האירועים ההיסטוריים אינם נבחנים לפי מצבם בהווה אלא לפי העתיד.**

כאשר עם ישראל יצא ממצרים הוא הסתובב 40 שנה במדבר. לאחר הכניסה לארץ על ידי יהושע בן נון במלחמה שארכה 7 שנים, ולאחר עוד 7 שנות התיישבות. האויבים עדיין נשארו בארץ. החלה תקופת השופטים עם עליות וירידות קשות במשך מאות שנים. עד שהגיע דוד המלך, ולאחר מכן שלמה, ונבנה בית המקדש הראשון.

רק ברגע שמפנימים שאנו על ציר היסטורי מתמשך, מקבלים פרופורציות מרגיעות.

אגב, יהושע בן נון לא חיסל את כל המחבלים בימי חייו, וגם השופטים שלאחריו לא.

אין זה אומר כמובן שאנחנו צריכים להשלים עם קיומם של ארגוני טרור. חלילה.

אלא לדעת שהדברים מתרחשים בתהליכים היסטוריים ארוכים ודרושים **אנשים בעלי עצבים של ברזל**; כל אחד יודע שאנו רק חוליה קטנה בשרשרת, אבל מאוד רוצה להיות החוליה האחרונה.

המסקנה
הפשוטה
הנגזרת
מכך היא
שהנדסת
התודעה
תהיה רכה,
עדינה,
קשה לזיהוי
ומניפולטיב
ית מאוד

”
**השיטה המרכזית של
המטה הינה העלמת
המחיר אותו עלינו
לשלם, וסימון
הממשלה כאשמה
בעובדה שהחטופים
עדיין לא שבו**

ג. שאלה: אז איך נדע לאן מועדות פנינו?

תשובה: מי אמר שנדע בכלל בקרוב? אולי זה ייקח זמן רב?

רק אחרי שמשתחררים מהאובססיה המערבית לשלוט בכל דבר ומבינים שלא הכל תלוי בנו, ניתן לחתור למסקנות ברורות ושורות תחתונות. **אגב, לומדים את זה מחג הסוכות והיציאה לארעיות שהינה המרכיב הכי וודאי בחיינו.**

ד. בתורה הצבאית מוכרת צורת הקרב 'נסיגה', שמשמעותה תנועה מאורגנת לאחור על מנת להרוויח זמן, להיערך מחדש בקווים נוחים יותר ולהתכונן לבאות.

זה כמו להוריד הילוך לפני עלייה קשה. **זו אמנם האטה, אך מתוך מגמה להמשיך קדימה.** אם, לצורך העניין, ישוחררו מחבלים על מנת לרדוף אותם אח"כ עד השמדתם, או על ידי תוכנית מתוחכמת אחרת, אפשר לקבל זאת.

נסיגה, בתנאי שנעשית בצורה מחושבת ומתוך ראייה כוללת ולא כעומדת בפני עצמה, היא לגיטימית.

העיקר שלא תתבצע תוך כדי מכבסת מילים המסתירה בריחה עם הזנב בין הרגליים כמו בלבנון, 'ההתנתקות', או אוסלו. ימים יגידו, נשאר דרוכים.

ה. הדבר הוודאי המרכזי שמתרחש פה מול עינינו והוא עצום וגדול, **הוא הסרת הלוט התודעתי הכוזב שהונחל פה במשך שנים.**

המלחמה הבהירה יותר מכל נאום חוצב להבות את המציאות.

ההבדל בין טוב לרע מעולם לא היה כל כך בוהק.

יהודים רבים שעמדו מול שוקת שבורה בשמחת תורה התשפ"ד שבים לשורשיהם, ומוצאים מרגוע לנפשם המיוסרת שהונקה.

אי אפשר שלא לחזות בהתקדמות הזו שכבר מזמן אינה סמויה.

האחדות שלנו כעם תלויה בזהות שלנו, ומהבחינה הזו התקדמנו רבות.

בקול מהדהד התנפצו לא מעט קונספציות ביטחוניות ורוחניות, שמבקשות המשגה ברורה שתבטא במילים את תחושות הבטן האינטואיטיביות של רבים ביחס לתחומים רבים בחיינו. עתידנו תלוי בכך והמגמה מרגשת מאוד.

ו. מה יהיה בעתיד?

קשה לדעת. זה תלוי רבות (גם) בנו. במחשבותינו, בתפילתנו ובמעשינו.

המקום ממנו אפשר למצוא עידוד רב הוא במפעלי התודעה הבריאים הקיימים כיום ושלא היו בעבר. זה אומר שאת המציאות אנו מבינים טוב יותר, וזה חשוב יותר מכל דבר אחר. ציבור הולך וגדל מודע לכוחות המחלישים הפועלים בציניות לטשטוש זהותינו. ציבור ענק מזהה את המסר מאחורי מיתוג צבעוני שקרי ומניפולטיבי, הלוּבש ומחליף צורה כמו גרביים.

ציבור גדול מתקומם ולא מתכופף בפני

מי שמנסים להלך עליו אימים, ותובע חרות, אמת וצדק, ולא חיבוק דוב ציני.

ציבור ענק מזהה את השנאה התהומית לראש הממשלה ולבוחריו, ואת העובדה שיש המוכנים לעשות הכל אפילו מתוך כדי מלחמה, כדי להפיל ממשלה נבחרת, תוך שימוש במשפחות חטופים בשעתן הקשה.

עוד נכוננו לנו מניפולציות חדשות בתקופה הקרובה ויש להתחסן מפניהן.

הדגשת התודה לנשיא טראמפ בלבד והתעלמות זדונית ממאמצי נתניהו ודרמר, 'קמפיין הריפוי' הצפוי מעבר לפינה, קידום וועדת חקירה ממלכתית, 'ברית המשרתים' ועוד; כל אלו הינם רק דוגמאות לארטיילריה הצינית הכבדה שהולכת להיות מוטחת על ראשנו. היו מוכנים.

בנוסף, 'כיכר החטופים' ומסריה תמוסגר כאחראית הבלעדית על שחרורם ולא יתקיים כלל דיון על הנזק שגרמה.

ז. "ויהי ידיו אמונה"

למרות שלא הגיעה העת לסכם, בעת הזאת נשואות העיניים בהערצה אל מי שתמכו בידיו של ראש הממשלה כמעשה אהרון וחור עם ידי משה במלחמת עמלק. צביקה מור ויהושע שני.

שניים שמסמלים עבורנו יותר מכל את הדרך הסלולה בתקווה ובגבורה.

איננו נאיבים; עברנו כברת דרך משמעותית מאוד בזכות לוחמים גיבורים, פצועים ומשפחות שכולות אצילות.

אנו יודעים שעוד דרך ארוכה לפנינו. נישיר מבט, נתמודד עם אתגריה ויכול נוכל לה.

” זה אומר שאת המציאות אנו מבינים טוב יותר, וזה חשוב יותר מכל דבר אחר

המערכה על התודעה

ד"ר צביקה מור ויהושע שני

א. **אני צביקה מור**, יושב ראש 'פורום תקווה', אביו של איתן המוחזק שנתיים בשבי חמאס לאחר שסייע לחילוצם של רבים ממסיבת הנובה תחת אש תופת, **אמור בימים הקרובים לשוב ולחבק את בני אהובי**. אין בידינו שום מידע על מצבו, לא תמונה ולא סרטון. המתח עד לשחרורו יחד עם החטופים האחרים גדול מאוד, וזר לא יבינו.

ב. **אני יהושע שני**, יושב ראש 'פורום הגבורה', אביו של סרן אורי מרדכי הי"ד שנפל בקרב גבורה בכיסופים.

יחד עם המשפחה ועם מוקירי זכרו של אורי נעלה ביום רביעי הקרוב לקברו של בננו האהוב בהר הרצל, **וביום חמישי בעזרת השם נחנך את שכונת אורי ואת בית הכנסת 'היכל אורי' ונכניס אליו ספר תורה לעילוי נשמתו**.

ג. הסיפורים שמאחורי מאבקנו האישי והמשפחתי, ביחד וכל אחד לחוד, אינם אירועים פרטיים. **בננו נחטף או נהרג מסיבה אחת פשוטה: יהדותו**. ויהודי, גם אם יתכחש בכוח לזהותו, יהודי הוא. בוודאי בתפיסת האויב המר והאכזר.

ד. בשנים האחרונות, וביתר שאת בשנתיים שמאז פרוץ המלחמה, ברור לכל בר-דעת שעם ישראל נמצא בעיצומה של מערכה פנימית בעלת מאפיינים חדשים, **לעיתים מורכבים לזיהוי, על זהותה של המדינה**. המלחמה פרצה עקב טשטוש חמור ביכולת האבחנה המערכתית ביחס למושגי חיינו הבסיסיים: מיהו אויב ומיהו אוהב, מהו טוב ומהו רע, מה תפקידנו ומהי שליחותנו.

בנוסף טושטשה במהלך המלחמה האבחנה בין שכל לרגש ובין תפיסה פרטית לתפיסה כללית.

ביקשנו ואנו עדיין מבקשים - שיקשיבו לטיעונינו לא בשל מצוקתנו האישית, אלא בשל נכונות הטיעונים, המגובה בניסיון היסטורי מוכח ולוגי.

איננו מסכנים. אנו כואבים אמנם, אך זקופי קומה לגמרי.

ה. אתם מכירים אותנו, אנו אומרים דברים שקולים ומתונים. נוקבים אמנם, אך שקולים.

המערכה הנוכחית, הפנים-תרבותית והחברתית במדינת ישראל, מלווה בשיטות פעולה נלוות המבקשות לסתום פיות, ללכוד נפשות, ללעוג, לבייש ולגרום לאנשים להימנע מלשאול שאלות ולקיים דיון פתוח הראוי בחברה בריאה.

הכאב והדמעות טבעיים הם, אך אסור שיטשטשו את הראייה הבהירה ויגרמו לעיוורון.

לכל אורך הדרך לא הסכמנו לכך ונלחמנו על החירות לבטא את דרכנו. תוצאות מאבקנו הנחוש ניכרות בימים אלו.

מצאנו שדרכנו זו היא גם דרכם של רבים וגיבורים מעם ישראל, אף אם אינה פופולארית באמצעי התקשורת.

הכאב והדמעות טבעיים הם, אך אסור שיטשטשו את הראייה הבהירה ויגרמו לעיוורון. לכל אורך הדרך לא הסכמנו לכך ונלחמנו על החירות לבטא את דרכנו. תוצאות מאבקנו הנחוש ניכרות בימים אלו

”
הלוואי שגילוי זה יביא להתפכחות כללית, לגבורה, לדעת נקייה ולאומץ לב ציבורי לעמוד מול הצונאמי התרבותי והחברתי הציני הזה

הזהרנו בעבר, ואנו עדיין מזהירים, מפני השתלטות של גורמים פוליטיים, ציניים וחסרי עכבות על המרחב הציבורי, **המקצינים יותר ויותר ומקדמים פילוג ושיסוי תחת כסות של אחדות מדומה.**

ו. אמש, ב'כיכר החטופים', נחשפו הדברים כברק שהבריק ביום סגריר, כשהמונים שרקו בוז לראש הממשלה ולשר דרמר; נחשפה האמת המרה: **מדובר בקמפיין ענק ועתיר משאבים להפלת הממשלה, המשתמש בציניות במצוקת משפחות בשעתן הקשה.**

ליבנו על דתיים תמימים רבים שביקרו בכיכר הזאת בעבר וביקשו להזדהות גם אמש ולהביע סולידריות, ומצאו את עצמם שותפים בעל כורחם לאירוע אחר לגמרי. האמת שנחשפה אמש מעידה על כל המפעל הזה.

הלוואי שגילוי זה יביא להתפכחות כללית, לגבורה, לדעת נקייה ולאומץ לב ציבורי לעמוד מול הצונאמי התרבותי והחברתי הציני הזה.

ז. לאור זאת, ולקראת האתגרים התודעתיים המורכבים שעוד נכוננו לנו בשדה התרבותי, החלטנו להיענות להזמנה המרגשת של חברינו מ'סוללים דרך' ולשלב ידיים במאבק המשותף ולקדם חירות תודעתית ללא משוא פנים. זאת ללא קשר ל'פורום הגבורה' ול'פורום תקווה' שיישאו עצמאיים. על אופני שיתוף הפעולה המדויקים נודיע בהמשך.

ח. אנחנו רק שליחים, אין לנו משל עצמנו דבר. אנו מבקשים יחד להיות לכם לפה. בזכות תמיכתכם ברוח ובחומר השגנו עד כה הישגים פנומנליים, משום שאמת קטנה הנאמרת בגבורה מנצחת כל שקר גדול העטוף בצלופן.

הדרך ארוכה היא ורבה, אך אנו נחושים לצעוד בה יחד מכוחכם ובשמכם. **אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף.**